

#تصادف جوانان

جامعه پدیا مرگ ومیر بر اثر تصادفات خودش به اندازه کافی تلخ است؛ حالا فکرش را بکنید که ۳۰ درصد کشته‌شدگان این تصادفات جوانان ۲۰ تا ۳۰ساله‌ای هستند که باید آینده‌سازان کشور باشند، براساس آماری که رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ اعلام کرده از ابتدای سال جاری تاکنون ۴۸ درصد از تصادفات منجر به فوت در شب آن هم در بزرگراه‌های پایتخت رخ داده است؛ علتش هم سرعت غیرمجاز و سبقت‌های خطرناک راننده‌ها در معابر خلوت بوده، راننده‌هایی که به‌خاطر هیجان و رانندگی پر سرعت و البته کاشی توان جسمانی و کندی در واکنش دچار حادثه می‌شوند، به‌گفته جوانبخت، نیمی از حوادث واژگونی شبانه، به‌دلیل از دست رفتن کنترل خودرو بر اثر سرعت غیرمجاز رخ داده است و متأسفانه ۸۶ درصد از فوت‌شدگان، مرد هستند و زنان به‌دلیل حضور کمتر در معابر در ساعات شب، بیشتر به‌عنوان سرنشین در این تصادفات جان خود را از دست می‌دهند.

خبرخوان

رئیس پلیس مهاجرت و گذرنامه فراچاقفته از ابتدای امسال تاکنون **۷۰۰ هزار جلد گذرنامه زیارتی صادر** شده و این گذرنامه‌ها حداکثر ظرف ۵ روز به‌دست زائران می‌رسد.

وزیر علوم، تحقیقات و فناوری با صدور احکام جداگانه‌ای، سرپرستان **۳۰ دانشگاه گیلان**، **خلیج فارس** و خاتم‌الانبیای بهبهان را منصوب کرد.

براساس آمار رسمی وزارت بهداشت، نرخ سالانه تولد در ایران در سال ۱۴۰۳ به **زیر یک میلیون نفر** رسید که تا آ‌نام از کشور وارد «چاله و چاه جمعیتی» خواهد شد.

دادستان عمومی و انقلاب تهران گفته در سال‌های گذشته **فرآیند واگذاری کودک به خانواده‌های واجد شرایط** گاه یک تا ۲ سال به طول می‌انجامید، اما امروز با هم‌افزایی میان قوه قضاییه و اجرا، میانگین زمان واگذاری به ۲ ماه کاهش یافته است.

هفت‌شماره

گزارش

هشتگ روز

اعتراض با قابلمه خالی

ممنوعیت ورود غذا به غزه و قطعی مهندسی شده مردم این سرزمین به‌دست رژیم صهیونیستی، روایت تلخ این روزهای مردم جهان است. شاید اگر چند سال پیش، فردی از این شکل وحشیگری حرف می‌زد و پیش‌بینی می‌کرد که مردمان یک سرزمین تنها به‌دلیل گرسنگی جان خواهند داد، کمتر کسی این روایت را باور می‌کرد، اما این روزها جهان نظاره‌گر یک نسل‌کشی است. دنیا شاهد است که دسترسی به غذا به‌عنوان ابزاری برای شکنجه و کشتار فلسطینی‌های ساکن غزه تبدیل شده است و تصاویر کودکان قطعی‌زده که شاید لقمه کوچکی می‌توانست زندگی را در رنگ‌هایش جاری کند، به سندی از جنایت رژیم صهیونیستی تبدیل شده است. هر چند دولتمردان غربی، طبق منافع خود هنوز حامی این رژیم جعلی به شمار می‌آیند، اما مردم آزاده سراسر جهان ساکت نمانداند و به شیوه خود اعتراض‌شان را فریاد می‌زنند. تظاهرات حمایت از فلسطین با ضربه به قابلمه‌های خالی به یک تصویر ثابت در کشور‌های مختلف تبدیل شده است تا گرسنگی اهالی غزه برای لحظه‌ای فراموش نشود. باید قبول کرد در جهانی که حتی کودکان در نوار غزه از ابتدایی‌ترین حقوق خود محرومند، سفره‌ها و قابلمه‌های خالی نشان بی‌پناهی این مردم است. آنچه قابلمه‌ها در دست معترضان غربی فریاد زدن، فقط اعتراض به اشغال و محاصره نبود، بلکه این واقعیت را عیان کرد که صحنه‌نبرد مردم غزه، تنها محدود به موشک‌باران و حمله نیروهای نظامی رژیم صهیونیستی نیست و تحمیل هر سنگی به مردم غزه نیز تبدیل به ابزاری برای پیشبرد اهداف نظامی رژیم صهیونیستی شده است. در شرایطی که دولت‌ها و سازمان‌های جهانی با مسیر سکوت را پیش گرفته‌اند یا به گفتن حرف‌های بی‌فایده بسنده کرده‌اند، کوپ‌بین بر قابلمه‌های خالی و پیچیدن صدای معمت آن در جمع تظاهرات کنندگان را می‌توان تلاشی برای بیدار شدن وجدان مردم جهان دانست؛ حرکتی جمعی که نیاز به ترجمه ندارد و هر آزاده‌ای در هر کشوری می‌داند که این صدا راوی چه رنجی است. همین اعتراض‌ها موجب شد که رژیم صهیونیستی دست به یک تغییر کوچک بزند و تنها برای چند ساعت در روز اجازه ورود کمک‌های بشردوستانه محدود را به مناطق قطعی‌زده بدهد، اما این کمک‌ها چاره‌ساز مردم قطعی‌زده نیست و هنوز مردمان غزه با قابلمه خالی که گوشه خانه را تسخیر کرده است، در خطر مرگ هستند.

اصل و شرح

غفلت و بی‌توجهی؛ شايع‌ترين کودک‌آزاري اگر در گذشته کودک‌آزاري خلاصه می‌شد به تنبيه بدني کودک و بدرفتاري با او و مجموع آسیب‌های جسمی که ممکن بود به او وارد شود امروزه دیگر دایره کودک‌آزاري‌ها محدود به این موارد نیست و خیلی

بازگشت افغان‌ها روی دور کند

تعداد مراجعه کنندگان خودمعرف برای بازگشت به افغانستان کاهش یافته است

در شرق تهران به شکل عجیبی خلوت است. اگر تابلویی سر در آن نباشد، شاید کسی متوجه نشود که اینجا یکی از مراکز اصلی بازگشت مهاجران غیرمجاز افغانستانی است. محدوده گردنه تنباکویی در جاده وسیع امام رضا(ع)

این روزهای مردام‌ها، اردوگاه بزرگ بازگشت

به اعتبار گذرنامه

عده‌ای در سایه باریک چند درخت از آفتاب و گرمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد پناه گرفته‌اند. در اصلی و بزرگ فقط برای اتوبوس‌های بین‌شهری باز می‌شود. اتوبوس‌ها دائماً در حرکت هستند. بیشتر خالی می‌آیند تا با مسافر به سمت مشهد و بعد از آن به‌سوی مرز روانه شوند. جلوی سالن ورودی «دادالله» ایستاده است. می‌گوید که برای خداقافلی با خواهرهایش آمده، ولی اجازه نداده‌اند که آنها را ببینند. خودش گذرنامه معتبر امارت اسلامی افغانستان با مهر روایت‌دا اسفند ۱۴۰۴ دارد.

اول ایکس‌ری، بعد کابل

کافی است یک نفر وارد سالن شود و در جواب مرد پشت میز که می‌پرسد: «می‌خواهی بروی افغانستان؟» سر تکان بدهد. نیازی به هیچ مدرکی نیست. فقط وسایل را از دستگاه ایکس‌ری عبور می‌دهند و بعد مراحل ثبت‌نام و اعزام شروع می‌شود. درون حیاط با داریست و توری‌های آفتاب‌گیر سبز رنگ، سایه‌بان بزرگی ساخته‌اند و افراد را در آن به صف می‌کنند. البته این سفر رایگان نیست و ۳ میلیون تومان خرج دارد. آصف که کارگر نانوايي است یک راه دیگر هم می‌شناسد. می‌گوید که در پایانه اتوبوسرانی جنوب هم ثبت‌نام می‌کنند و خرج آن یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان است؛ البته بقیه به او می‌گویند که این مبلغ فقط خرج سفر تا مشهد است و بعد باید کره‌ایه بقیه مسیر را بدهد.

پروژه بزرگ جمعیتی خاور میانه

بنا بر اعلام سازمان ملل از ابتدای سال ۱۴۰۴ تاکنون بیش از یک‌میلیون نفر افغان از ایران اخراج شده‌اند و در مدت یک سال مجموع اخراج‌شده‌ها از ایران، همراه تعدادی اخراج‌شده از پاکستان به ۳ میلیون نفر خواهد رسید. نادر یاراحمدی، رئیس مرکز امور اتباع و مهاجران خارجی وزارت کشور در این‌باره می‌گوید: «تا نیمه اول سال ۲ میلیون نفر از اتباع را تعیین تکلیف می‌کنیم. هدف ما رسیدن به عدد ۳ میلیون مهاجر مجاز است.» بااین حال، سرعت خروج اتباع از مدتی قبل کاهش پیدا کرده است. یاراحمدی تأکید می‌کند: «در یک روز ۲۹ هزار الان این عدد به ۱۳ هزار نفر رسیده است.»

گسترده‌تر شده است. سسمیه امیدی، روانشناس و مسئول واحد صدای یارای انجمن حمایت از حقوق کودکان اعلام کرده، براساس تماس‌های مردمی با صدای بارامشخص شده بیشترین نوع کودک‌آزاري گزارش شده به این واحد، مربوط به غفلت و بی‌توجهی بوده که نشان‌دهنده نیاز به

پنهان شدن اتباع غیرمجاز

پیش‌بینی کارشناسان درباره خلوت شدن مراکز رسیدگی به امور اتباع این است که بعد از مراجعه‌های داوطلبانه و طرح‌های اولیه جمع‌آوری اتباع، جمعیت زیادی از اتباع غیرمجاز - به امید موقتی بودن طرح‌ها - از دید مخفی شده‌اند و به این شکل، وضعیت ساماندهی مهاجران خارجی وارد فاز پنهانی شده است. وحید گلی‌کانی، سرپرست اداره کل امور اتباع و مهاجرین خارجی استانداری تهران می‌گوید: «بازگشت اتباع غیرمجاز باید از طریق اردوگاه مرافقیی خاوران انجام شود و ثبت‌اطلاعات این افراد در سامانه‌های مربوطه برای پیگیری‌های بعدی ضروری است.» با این شرایط به‌نظر می‌آید در هفته‌ها و ماه‌های پیش‌رو، اقدامات انتظامی برای جمع‌آوری اتباع غیرمجاز شدت پیدا کند و اردوگاه‌های بازگشت که در اوج کار خود، روزانه به پرونده‌های ۵۰ هزار نفر رسیدگی می‌کردند هم دوباره پر از جمعیت شوند. به‌گفته روابط عمومی مرکز امور اتباع و مهاجران خارجی، به‌زودی درباره جزئیات اقدامات اخیر اطلاع‌رسانی انجام خواهد شد.

تشکیل سازمان ملی مهاجرت

امور مربوط به مهاجران افغانستانی در مرکز (ستاد) زیرمجموعه وزارت کشور انجام می‌شود، اما حجم زیاد کار باعث شده تیم‌ها ۱۴۰۴ کمیسیون ویژه، مرکب از اعضای کمیسیون‌های شوراها، امنیت ملی، اجتماعی و قضایی برای این کار در مجلس تشکیل شده است. مصوبات این کمیسیون به‌شوری نگهدارنده فرستاده خواهد شد. بهنام سعیدی، نماینده جیرفت در این‌باره می‌گوید: «سازمان ملی مهاجرت یک قانون جامع و بسیار کامل در همه حوزه‌های مهاجرت، اتباع و مهاجران خارجی در این‌باره خواهد کرد و تمام افرادی که از خارج وارد ایران می‌شوند را زیر پوشش قرار می‌دهد.» از سوی دیگر برخی نمایندگان مجلس نیز با بررسی تشکیل این سازمان در کمیسیون مخالف و خواستار طرح آن در صحن علنی مجلس هستند.

در توضیح این ۲۱ قاب جذاب نوشته شده: «قلعه و دژ تاریخی «صلصال لیسار» تالش با قدمت بیش از هزار سال». این دژ تاریخی که قدمتش به دوران سلجوقیان بازمی‌گردد چنان زیباییست ویر کرانه منظره‌های زیبای استان گیلان جا خوش کرده که فقط می‌توان خوشحال بود از اینکه ایرانی هستیم و در این سرزمین زندگی می‌کنیم. خداوند این سرزمین را از خشکسالی، دروغ و جنگ در امان بدارد.

■ عکس‌ها: حسین نجادى

شما علاج روزهای سختید آقای چاوشی!

دیروز، هشتم مرداد تولد محسن چاوشی بود؛ مردی که بسیاری از ما با آهنگ‌های خاطره داریم؛ از ترانه‌اش در فیلم سسنتوری گرفته تا «من باید می‌رفتم»، «باز آمدم»، «ملکا»، «بازار خرمنشهر»، «امیر بی‌گوند»، «کجایی؟» و...

خواننده‌ای که هم برای روزهای تلخ و سیاه‌مان خواند، هم در خوشی‌ها و روزهای روشنمان، محسن چاوشی هیچ‌وقت ما را تنها نگذاشت و حتی در روزهای جنگ ۱۲ روزه تحصیلی اسرانیل به ایران برایمان از علایج خواند که در وطن است.

آقای خواننده که حالا ۴۸ ساله شده، بزرگ‌ترین حامی زندانیان جراتم غیر عمد است و تلاش می‌کند با جمع‌آوری کمک از طریق مردم، مسیر آزادی آنها را هموار کند. آقای چاوشی اشما علاج روزهای سختید، تولدتان مبارک!

ناجی کودکان زاگرس

درباره یک روحانی که همچون محمد بهمن بیگی پرچم روی زمین افتاده آموزش عشایری را بلند کرد

عشایر دهدشت پرچم خمیده آموزش عشایری را دوباره بلند کرد. اسماعیل آذری‌نژاد که به واسطه فعالیتش در شبکه‌های اجتماعی نامی آشنا برای مردم ایران است و انتخاب او از سوی مردم در برنامه تلویزیونی فرمول یک به‌عنوان چهره برگزیده سال ۹۷ و ثبت ۶۶ هزار دنبال‌کننده در شبکه ایکس، نشان می‌دهد که چطور یک طلبه جوان و فعال فرهنگی توانست نامش را در ذهن ایرانی‌ها ماندگار کند. بسیاری آذری‌نژاد را با قصه‌گویی برای کودکان می‌شناسند اما آخرین پست او در شبکه‌های اجتماعی این واقعیت را گوشزد می‌کند که او از خانواده‌ها هم غافل نشده و حواسش به فرهنگسازی برای پدر و مادرهای اهل روستاست.

لیلا شریف

روزنامه‌نگار

گزارش

وقتی حرف از مدرسه عشایری می‌شود، همه یاد محمد بهمن‌بیگی می‌افتند: کسی که نخستین مدرسه عشایری را سال ۱۳۲۰ زیر چادر سیاه ایل ایجاد کرد تا کودکان عشایری هم مثل بچه‌های شهری را بسواد شوند. اما حدود ۶۰ سال بعد مردی دیگر از دل عشایر تلاش کرد که این آموزش‌ها را گسترش دهد و کیفیتش را بالا ببرد؛ اسماعیل آذری‌نژاد که بعد از بهمن‌بیگی در

رقیب مدارس لوکس غیردولتی

روزی که آذری‌نژاد کارش را شروع کرد، شاید فکرش را هم نمی‌کرد که روزگاری صفحه‌اش در شبکه اجتماعی ایکس با ۶۶ هزار دنبال‌کننده به یک تریبون قدرتمند در دستانش برای پیگیری ایده‌هایش بدل شود. همت آذری‌نژاد برای گره زدن قصه‌گویی با زندگی کودکان موجب شد از ایده خانه‌های بلوط در روستاهای دهدشت کهگیلویه و بویراحمد شکل بگیرد. این خانه که شاید بتوان آن را به‌عنوان رقیب مؤسسات و مدارس لوکس غیردولتی در شهرهای بزرگ معرفی کرد، با کمک مردم و شعار «قصه، توپ، رنگ» جای خودش را در دل مردم روستا و کودکانشان باز کرد. نامگذاری خانه‌های بلوط هم نشانی از عمق فعالیت‌های آذری‌نژاد دارد. او در این رابطه گفته است: «بلوط میوه شاخص منطقه ماست ضمن اینکه من معتقدم بچه‌ها مانند همین میوه رشد می‌کنند. این درخت تا ۴۰ سالگی هیچ ثمری ندارد اما بعد از ۴۰ سالگی تا حدود ۶۰۰ سال پرمثمر است.»

کاری که توقف ندارد

از آسمان سنگ هم بیبارد، اسماعیل آذری‌نژاد و اهالی خانه بلوط کار خود را -برای کودکان و خانواده‌هایشان انجام می‌دهند. برایش فرقی ندارد که دیگران چه می‌گویند؛ هدف او آنقدر مبارک است که تیر نقدها هم نمی‌توانند او را برای لحظه‌ای متوقف کنند. روزهای جنگ ۱۲ روزه هم بهانه‌ای نشد تا او دست به تعطیلی فعالیت‌هایش در خانه‌های بلوط بزند بلکه بیشتر از قبل حواسش را جمع کودکان روستا و خانواده‌هایشان کرد؛ درست مانند اردوهای شبانه کودکان، جلسه ویژه برای گفت‌وگوهای مادرانسه، کارگاه نمایش خلاق و... که چراغ خانه‌های بلوط را در روزهای بحران هم روشن نگه داشتند.

مؤسس خانه بلوط در دل زاگرس

اسماعیل آذری‌نژاد ۴۶ سال دارد و در دهه گذشته مسیری را آغاز کرد که شاید بتوان او را در جایگاهی ویژه قرار داد. این روحانی اهل کهگیلویه و بویراحمد، با عمامه‌ای ساده و کیفی پُر از کتاب، سال‌هاست به دور ترین روستاهای این استان می‌رود تا برای کودکان قصه بخواند و آنها را با دنیای کتاب آشتی دهد. او پس از تحصیل در حوزه علمیه قم و گرفتن مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد از دانشگاه قم به محل زندگی‌اش در دهدشت کهگیلویه و بویراحمد بازگشت. علاقه او به کودکان و قصه‌گویی برگ برنده آذری‌نژاد در فعالیت‌های فرهنگی شد و همین عشق و علاقه نام او را به‌عنوان یک فعال فرهنگی جهانی کرد تا جایی که در کنار رسانه‌های داخلی، نام او به رسانه‌های خارجی همچون گاردین نیز کشیده شد. او بنیانگذار «خانه بلوط» است؛ جایی برای پرورش ذهن کودکانی که مثل درختان بلوط، نیاز به مراقبت و امید دارند. نه تبلیغ می‌کند، نه تریبون رسمی دارد، اما قدم‌زدنش در کوه و کمرس با قصه‌ای در دست، تأثیرگذار تر از هزار سخنرانی است.